

Dr Daniel K. Darko, Listy więzienne, Sesja 4, Istota sprawy, Kolosan 2

© 2024 Dan Darko i Ted Hildebrandt

To jest dr Dan Darko w jego serii wykładów na temat Prison Epistles. To jest sesja 4, The Heart of the Matter, Colossians 2.

Witamy ponownie w serii wykładów biblijnych na temat Prison Epistles.

Gdy zaczynaliśmy w ostatnich dwóch wykładach, dwóch lub trzech wykładach, przyjrzeliliśmy się podstawowym wstępom i omówiliśmy pierwszy rozdział Listu do Kolosan. W pierwszym rozdziale Listu do Kolosan zwróciłem waszą uwagę na kilka rzeczy, mianowicie modlitwę Pawła, dziękczynienie i kilka napomnień, a zakończyliśmy, omawiając Pawła, jego posługę, jego przesłanie i jego osobiste cierpienie. Gdy kończyłem ostatni wykład, przeszedłem trochę przez rozdział drugi, aby spróbować pokazać wam, jak czasami w nauce patrzyliśmy na początek rozdziału drugiego, szczególnie od wersetów od pierwszego do piątego.

Więc pozwólcie mi to szybko przeczytać, aby zwrócić waszą uwagę. Czytam z ESV. Bo chcę, abyście wiedzieli, jak wielką walkę toczę o was i o tych w Laodycei, i o wszystkich, którzy nie widzieli mnie twarzą w twarz, aby ich serca zostały zachęczone, będąc zespolone w miłości, aby osiągnęli wszelkie bogactwo pełnego zapewnienia zrozumienia i aby mogli zostać zbawieni.

I poznanie tajemnicy Boga, którą jest Chrystus, w którym są ukryte wszystkie skarby mądrości i wiedzy. Z angielskiego czytania możesz nie zauważyć tego, co uczeni obserwują, patrząc na grecki tekst. Możesz tego nie zdawać sobie sprawy.

Dyskusja pod koniec pierwszego rozdziału wydawała się być kontynuowana w tych pierwszych kilku wersetach. Tak więc, na przykład, są dwa sposoby czytania początku drugiego rozdziału. W języku greckim słowo, które się zaczyna, tłumaczy się jako.

To mogłoby faktycznie stanowić bezpośrednie nawiązanie do poprzedniej dyskusji, szczególnie na temat cierpienia Pawła. Następnie przejdziemy do rozdziału drugiego, wskazując pewne szczegóły i znaczenie tego cierpienia w odniesieniu do bieżących problemów, z którymi kościół zmagał się w Kolosach. Można to również rozumieć jako nacisk na rozpoczęcie bardzo ważnego segmentu, który próbuje budować na poprzedniej dyskusji.

Więc, możesz zobaczyć w swojej Biblii, w swojej angielskiej Biblii, jest przerwa na rozpoczęcie nowego rozdziału. A jednak, kiedy bierzesz komentarze, możesz zdać sobie sprawę, że niektórzy komentatorzy powiedzą, nie, chcielibyśmy czytać od wersetu 29 aż do dwóch wersetów pięć, ponieważ widzimy, że to łącznikowe słowo

faktycznie pokazuje związek między 29 a wersetami od pierwszego do piątego. Dla dobra twojej angielskiej Biblii chciałbym wrócić do początku rozdziału drugiego, abyśmy mogli rozpocząć dyskusję w rozdziale drugim, zakładając, że moglibyśmy zacząć czytać go od tego miejsca.

Nie neguje to ważnego argumentu na rzecz faktu, że można przeczytać koniec 29 do jednego. Przyjrzyjmy się więc szybko, jak utworzyć to powiązanie. Jak wspomniałem ci kilka sekund wcześniej, można to przeczytać jako kontynuację poprzedniego testu lub jako nowy akapit.

Jeśli potraktujemy to jako nowy akapit, jak próbuję to zrobić tutaj, to skupienie tych kilku wersetów, rozdziału drugiego, wersetów od pierwszego do piątego, będzie miało na celu podkreślenie natury lub znaczenia, jeśli wolisz, istoty posługi Pawła na tle potencjalnej infiltracji fałszywych nauk lub ich pojawienia się, powolnego pojawienia się fałszywych nauk. W kościele w Kolosach, bo to słowo, do którego odnoszę się jako do słowa kluczowego, którego możemy użyć, aby sprawdzić, czy łączy się z nowym akapitem, czy go rozpoczyna. W dyskusji Pawła w rozdziale pierwszym zaczyna on od: Chcę, abyście wiedzieli, jak wielka to walka.

Słowo walka można przetłumaczyć jako spór. To prawie jak powiedzenie: chcę, żebyś poznał kilka wspaniałych, i jestem zaskoczony za każdym razem, gdy idę na ten test i zdaję sobie sprawę, cóż, nie mówię tylko, że zmagalem się, ponieważ Paul miał swój udział w zmaganiach w postudze. Ale tutaj powiedział: chcę, żebyś poznał moją wielką walkę.

I zobaczysz, że wskazuje, że ta walka jest w rzeczywistości dla czytelników. Można zadać pytanie, dlaczego Paul powiedziałby, że to jest walka dla ciebie? A potem zejść i powiedzieć, cóż, to jest również dla tych, których nie spotkałem twarzą w twarz. Dyskusja w nauce przebiega w ten sposób.

Jest prawdopodobne, że w kościele w Kolosach są jakieś znajome twarze. Na przykład Epafras byłby kimś, kogo Paweł znał. Mogą być ludzie, których Paweł znał, a my możemy później przyjść, aby przyrzeć się Filemonowi.

W Filemonie wspominamy o niektórych nazwiskach, które są znane Pawłowi ze znajomości pewnych postaci w Kolosach. Więc może są pewne osoby, które Paweł naprawdę znał w tym kościele. I tutaj widzimy, że Paweł zwraca większą uwagę na niektórych, którzy go znają, i mówi: wiesz, przez cały ten czas walczyłem dla ciebie.

I ja również walczę o wierzących w Laodycei. To imię, być może, nie jest jednym z tych, które lubisz wymawiać po angielsku i lubisz się nim cieszyć. Ale pozwól, że zwrócę twoją uwagę, być może.

Przyjrzyjmy się innemu nawiązaniu do tego konkretnego imienia w Objawieniu. Daje nam to pojęcie o tym, co działo się w tym kościele później. To jest po Kolosanach.

To jest Objawienie, rozdział 3, werset 14. Daję wam tylko szybki wgląd w ten kościół w Laodycei. Ten sam kościół w Laodycei zostanie wspomniany w rozdziale 4 Listu do Kolosan.

Próbuję to zdobyć i przeczytać. Tak więc w Objawieniu Jana mamy na przykład anioła, który powiedział do kościoła w Laodycei, tego samego kościoła, o którym jest mowa tutaj. Miasto, o którym wspomniałem na początku tego wykładu, jest jednym z trzech miast w Dolinie Lycus.

W tym Hierapolis. Hierapolis również zostanie wspomniane. Ale ten kościół to kościół w Objawieniu Jana.

Wspomniane w szczególności z Objawienia 3 werset 15. Znam twoje uczynki. Nie jesteś ani zimny, ani gorący.

Ale chciałbym, żebyś był jednym z nich. Nie wiemy, co wydarzyło się od czasu napisania listu i między tym listem a objawieniem. Ale to, co wyraźnie się dzieje, to jeśli przeczytasz fragment w Objawieniu.

Zobaczysz kościół, który jest zaangażowany w styl życia, który nie jest wysoce godny pochwały. Tutaj Paweł przypomina kościołowi w Kolosach, który jest oddalony zaledwie o 12 mil od kościoła w Laodycei, że walczył o nich.

I on również walczył o ten kościół w Laodycei. On również walczył, jak powiedział pod koniec wersetu 1 Listu do Kolosan. On również walczył o tych, którzy nie spotkali go twarzą w twarz.

Uczeni uznali to za mocną wskazówkę, że Paweł nie odwiedził tego konkretnego miasta, co jest bardzo, bardzo prawdopodobne. Ale zwróć uwagę na wersety 2 i 3. W języku greckim zaczyna się od celu, rodzaj wskazówki, która daje nam znać, że to jest cel.

Dlatego Paweł mówi to, co mówi. Chce wyraźnie stwierdzić, jaki jest jego cel. Więc mówi, pisze i przekłada się to na ten efekt.

Aby ich serca zostały zachęczone. Będąc zjednoczeni w miłości. Aby osiągnąć wszelkie bogactwo pełnego zapewnienia zrozumienia i poznania tajemnicy Bożej, którą jest Chrystus.

W którym są ukryte wszystkie skarby mądrości Boga. Więc, jako pierwszy na swojej liście, walczy o nie. Walczy o wierzących w Laodycei.

On również walczy o tych, którzy nie spotkali go twarzą w twarz. Dlaczego? On walczy, a oni muszą wiedzieć, że jego walka nie polega tylko na tym, że chce iść i wprowadzić się w jakiś tryb cierpienia, aby mogli nazwać go wielkim męczennikiem. Nie.

Jego cierpienie jest skierowane na osiągnięcie tego celu. Mogą być zachęceni w sercu, więc pozwólcie mi się zatrzymać i porozmawiać o słowie serce.

W języku angielskim, gdy używamy słowa heart lub w naszym zwykłym wyrażeniu w języku angielskim, gdy używamy słowa heart, mamy tendencję do nadawania mu bardziej emocjonalnego brzmienia. Czuję to w swoim sercu. Mam kolegę, który jest znany ze swoich miłych słów i gestów, który chciałby powiedzieć: bless your heart (niech Bóg błogosławi twoje serce).

A te wyrażenia, gdy się je wypowiada, wydają się przekazywać więcej ekspresji emocjonalnej. Ale Paul, ja się męczę. Toczę tę wielką walkę w twoim imieniu, abyś mógł być zachęcony w sercu. Serce w greckiej kulturze śródziemnomorskiej w tamtym czasie niesie ze sobą poczucie wykraczające poza emocje.

Nie wyklucza to emocji, ale jest to centrum woli. To centrum życia — centrum pasji.

A czasami może być siedliskiem mądrości. A więc jeśli ich serce jest zachęczone, ich umysły są oświecone, ich całe poczucie bytu jest rozpalone i będą mogli być na ścieżce tego, czego Bóg od nich oczekuje. Paweł walczy, aby mogli być zachęceni.

Nie tylko zachęceni w jakikolwiek sposób, ale zachęceni z centrum ich serc lub centrum ich życia. On również przechodzi przez tę wielką walkę, aby mogli być zjednoczeni lub być razem, w zależności od tego, jak przetłumaczysz to wyrażenie, w miłości. On idzie całą tą drogą, aby mogli mieć to poczucie jedności.

Jedną z wielkich lub naturalnych konsekwencji wpływu fałszywych nauk jest w rzeczywistości wejście do kościoła i tworzenie podziałów wśród ludzi, a dla niektórych podnoszenie wszelkiego rodzaju pytań, jak widzimy na przykład w kościele w Koryncie. Wiemy, że kiedy istniała inna forma nauczania, która nie jest do końca godna pochwały w kościele w Pierwszym Liście do Koryntian, mamy takich, którzy mówią: Należę do Chrystusa. Są tacy, którzy mówią: Należę do Pawła, być może wielkiego nauczyciela.

A są tacy, którzy mówią, że należą do Kefasa lub Piotra, przywódcy apostołów. Nie znamy osobowości zaangażowanych w to, ale być może niektórzy mówią, że należą do tego, który był z Jezusem. A jednak byli tacy, którzy mówili, że należą do Apollosa.

I to właśnie potrafi fałszywa nauka. Apollos jest postacią charyzmatyczną. Jeśli zapomnieliście o tej postaci w Dziejach Apostolskich 18, był on postacią charyzmatyczną z Aleksandrii.

Był taki moment, że był tak elokwentny w swojej mowie i proklamacji, że ludzie byli nim zachwyceni. A jednak jego teologia nie była aż tak dobra. A Pryscylla i Akwila zabierali go na bok, aby poprawić jego teologię.

W Pierwszym Liście do Koryntian widzimy ludzi, którzy po prostu podążają za tymi ludźmi, ponieważ nastąpiła jakaś forma infuzji nauk, która powoduje wszelkiego rodzaju problemy. Tutaj w Kolosach nie jesteśmy pewni, co się dzieje, ale wiemy, że naturalną konsekwencją infiltracji fałszywych nauk jest to, że ludzie raczej nie będą razem. Paweł mówi: Toczę tę wielką walkę, abyście byli potrzebni razem, nie razem jako zakwaterowanie, ale razem w miłości.

Wskazuje również na trzeci raz w kontekście pokazania jego celu, aby mogli poznać tajemnicę. A tajemnicą jest kto? Chrystus. Jak wspomniałem w poprzednich wykładach, Paweł zamierza pokazać to, co nazywamy wysoką chrystologią w języku akademickim.

On pokazuje wyższość Chrystusa ponad wszystkim i we wszystkim, aby ludzie, którzy zostali oszukani lub wciągnięci w fałszywe nauczanie, zdali sobie sprawę z bezwartościowości takiego nauczania i powrócili, aby skupić swoje myśli, swoje życie i swoje przekonania tylko na Chrystusie. Więc tutaj mówi, prowadzę tę wielką walkę dla ciebie. Po trzecie, abyś mógł poznać tajemnicę Boga.

Możesz poznać całe bogactwo pełnego zapewnienia zrozumienia i wiedzy o tajemnicy Boga. I kontynuuje, mówiąc na końcu wersetu drugiego, który jest Chrystusem, który jest Chrystusem.

Czy pamiętasz rozmowę, którą odbyliśmy na temat hymnu o Chrystusie? Czy pamiętasz wcześniej w rozdziale pierwszym, jak mówi o Chrystusie w wspaniały sposób, ponieważ faktycznie zwraca uwagę na to, co Bóg uczynił dla kościoła w Chrystusie jako podstawę, na której powinni umacniać swoją wiarę, zachować koncentrację i nie ulegać wpływowi fałszywych nauk. Paweł przejdzie dalej w wersecie trzecim, faktycznie podkreślając, kim jest ten Chrystus, o którym mówimy. Mówi, że w tym Chrystusie, na wypadek gdybyś nie był pewien, są ukryte wszystkie środki, wszystkie skarby mądrości i wiedzy.

Możesz teraz myśleć, że ten facet jest tak zafascynowany wiedzą, mądrością i zrozumieniem. Ale zatrzymajmy się na chwilę. Ponownie, podsumujmy lub zacznijmy rozważać rozdział pierwszy.

Pomyśl o słowach, na które do tej pory trafiłeś, dotyczących tego, co jest potrzebne, aby być chrześcijanami, którzy są rozwinięci, aby wytrzymać wpływ fałszywych nauk. Pomyśl o słowach takich jak uczyć się. Pomyśl o słowach takich jak wiedza.

Pomyśl o słowach takich jak zrozumienie. Pomyśl o słowach, które faktycznie wskazują na jakąś formę uczniostwa w formie rozwoju poznawczego. I tutaj mówi, że w Chrystusie są ukryte wszystkie skarby mądrości i wiedzy.

A potem Paweł przejdzie do wersetu czwartego. Aby przedstawić dalszy powód jego wielkiej walki. Mówię to, aby was nikt nie zwodził.

Innymi słowy, mówię to i przedstawiam to, aby nikt nie mógł was zwieść wiarygodnymi argumentami, aby przekonać was do czegoś, czemu nie powinniście się poddać. Chociaż byłem nieobecny ciałem, oczywiście, on był w więzieniu. Jednak jestem z wami duchem, radując się, widząc wasz dobry porządek i stałość waszej wiary w co? W Chrystusa.

Twoja wiara, która jest zakorzeniona w Chrystusie, czyli w tym, kim jest Chrystus, która jest uświęcona i przeżywana w Chrystusie i w Panowaniu Chrystusa. Pozwólcie, że po prostu zamieszczę, po prostu coś tutaj, aby zwrócić waszą uwagę na słowo duch. Często było to centrum dyskusji, aby dowiedzieć się, co słowo duch oznacza tutaj.

Czy to duch ludzki czy Duch Święty? Jeśli masz w rękach książkę o Kolosanach, możesz zobaczyć więcej niż trzy zdania próbujące to wyjaśnić, szczególnie wśród komentatorów. Kontekst wydaje się sugerować więcej tłumaczenia, które widzimy tutaj w ESV, odnoszącego się do ducha ludzkiego. Jednak kulturowo duch ludzki niekoniecznie jest oddzielony od jakiegoś składnika duchowego.

Innymi słowy, w starożytnej antropologii, powiedzieć, że jestem osobą, nie oznacza, że jestem tylko istotą fizyczną. Mam ciało, duszę i ducha. I tak, duch i ciało są często ze sobą powiązane.

I dlatego możesz zobaczyć lub natknąć się na debatę na temat tego, jak to przetłumaczyć. A jednak, zobacz w swojej angielskiej Biblii, wielu tłumaczy ulega duchowi jako duchowi ludzkiemu. Stąd, to jest fragment z wersetów 1 do 5, na który zwracam twoją uwagę.

Można by to wykorzystać lub uznać za kontynuację lub kontynuację rozdziału 1 lub jako inny akapit faktycznie wyrażający naturę lub znaczenie posługi Pawła. Stąd zobaczymy, jak Paweł dociera do sedna sprawy. Następnie przedstawi to, co uczeni czasami uznają za żartobliwe stwierdzenie z Listu do Kolosan.

Nie wiem ile miałem lat. Wiem, że pewnie myślisz, że jestem młody. Dziękuję za komplement.

Ale nie wiem, ile miałem lat, kiedy zapamiętałem Kolosan 2 werset 6, nie wiedząc nawet, jak ważny jest on do litery. Więc czasami lubię robić wrażenie na uczniach, po prostu wstając i mówiąc, wiecie co, Kolosan 2 werset 6, Jak więc przyjęliście Chrystusa Jezusa, Pana, tak w Nim chodźcie. A potem masz słowa, które nie są dobrze przetłumaczone na angielski.

W języku greckim będziemy je nazywać imiesłowami. A jeśli przetłumaczę tłumaczenie ESV lub jeśli przetłumaczę je ponownie, przetłumaczę je jako zakorzenie, zbudowanie w nim i ugruntowanie w wierze, tak jak zostaliście nauczeni, obfitując w dziękczynienie. Ponownie, widzicie tam aspekt pedagogiczny, składnik nauczania radzenia sobie z fałszywymi naukami.

zatem tym dwóm konkretnym wersekom, które są tak ważne dla Kolosan, i rozłożmy je na części. Do czego więc odnosi się słowo „otrzymać” w wersecie 6? Co oni otrzymują? Czy jest to odniesienie do tradycji, na której zbudowane są te nowe kościoły? Ponieważ w Nowym Testamencie mamy wiele odniesień do słowa „otrzymać” w odniesieniu do tradycji otrzymywania, jak zatem otrzymałeś. Ale wyraźnie w Liście do Kolosan i wersecie 6 Paweł nie jest zainteresowany ani nie mówi bezpośrednio o tradycji w tym zdaniu.

Ale czasami, gdy mówimy o przyjmowaniu, niektórzy pomyśleli o tym, być może, aby pomyśleć o przyjęciu panowania Jezusa Chrystusa w chrzcie z powodu następującej dyskusji, która jasno określa słowo chrzest w odniesieniu do cierpienia Chrystusa. Cóż, to, co się tutaj dzieje, to tekst dosłownie brzmi: jak więc przyjęliście Chrystusa Jezusa, Pana, tak w Nim chodźcie. Tak więc, obiekt jest jasny, jak więc przyjęliście Chrystusa Jezusa, tak w Nim chodźcie.

Tak więc najbardziej naturalnym sposobem odczytania tego jest myślenie o przyjęciu Chrystusa, a nie o tradycji. I niekoniecznie oznaczanie, że przyjęcie obiektu, który jest przyjmowany, odnosi się do chrztu. Tak, słowo to jest używane gdzie indziej w odniesieniu do tego.

Ale tutaj wskazuje na przyjęcie Chrystusa. Pamiętaj, że wspomniałem ci, że Chrystus jest najwyższy. On jest we wszystkim.

On stworzył wszystko. On jest we wszystkim w Kolosanach. I jest najwyższy nad wszystkim.

Mamy to, co nazywamy wysoką Chrystologią w Kolosanach. Dlaczego? Aby ludzie nie ulegli naukom, które mogłyby ich odwieść od miejsca, w którym Chrystus chciałby, aby byli — sedna sprawy.

Dlatego wniosek z poprzedniego stwierdzenia. Jak przyjęliście Chrystusa Jezusa, tak chodźcie. Słowo chodzenie nie oznacza dosłownie chodzenia ani chodzenia wstecz.

Ale to bardziej zachowanie, sposób życia. Greckie słowo może tłumaczyć zachowanie. Więc, być może znajdziesz w niektórych swoich angielskich tłumaczeniach, słowo nie jest używane, dosłowne słowo walk nie jest tłumaczone jako takie.

Ale jest to tłumaczone w kategoriach sposobu życia. Jak przyjęliście Chrystusa Jezusa Pana, tak żyjcie swoim chrześcijańskim życiem. I czyniąc to, bądźcie zakorzenieni.

Spójrz na to. Tutaj zastosowano terminologię ogrodniczą. Lubię używać słowa, jeśli ogrodniczy jest za duży, terminologii rolniczej.

To cywilizacja, z którą większość ludzi jest bardzo, bardzo zaznajomiona. Rolnictwo i architektura. Wiecie, w języku angielskim mamy wszystkie te wyrażenia dotyczące kolumn korynckich i wszystkiego, co odnosi się do kolumn starożytnego Koryntu.

Niektóre z tych miejsc mają w tym czasie wiele zaawansowanej architektury i działalności rolniczej. Więc kiedy Paul używa niektórych z tych języków, nie będą one tak różne od słuchu ludzi. I tak mówiąc, aby być zakorzenionym, mogliby to w ten sposób zrozumieć.

Mogliby to rozumieć w kategoriach żyznej gleby, na której zasadzono nasiono. Nasiono rośnie, a korzeń ma tak solidny fundament, że może stać mocno i mocno, tak że pośród burz te drzewa lub rośliny nie złamią się, nie zginą ani nie tracą swojego kierunku. Jak więc przyjęliście Chrystusa Jezusa, Pana, tak w Nim chodźcie.

Będąc zakorzenionym, będąc mocno ugruntowanym w nim. Następnie używa innego terminu, terminu architektonicznego, który jest w nim budowany. Jest to termin architektoniczny odnoszący się bardziej do fundamentu dużego budynku.

Wyobraź sobie, że zostałeś zbudowany na solidnym fundamencie w miejscu, gdzie, jak San Francisco, prawdopodobnie wystąpi trzęsienie ziemi. Że fundament może wytrzymać to wszystko. Teraz, jeśli zostałeś zbudowany w tym, to kiedy siły po prostu nadejdą, kiedy nadejdą burze, kiedy nadejdą inne rzeczy, nie będziesz zachwiany, złamany lub rozbity w żaden sposób, ponieważ jesteś w twardym miejscu.

W rzeczywistości, jakby Paul skończył, użył innego słowa. Tutaj muszę uważać, jak bardzo podkreślam prawną część tego konkretnego słowa. To jest następny termin, którego używa Paul, i poza językiem ogrodniczym i architektonicznym, tutaj jest to termin prawny.

To termin, który normalnie niesie ze sobą sens potwierdzenia czegoś, ustanowienia czegoś. A żeby on powiedział, że tak naprawdę musisz być ustanowiony lub potwierdzony w wierze w takim stopniu, w jakim twoja ważność i twoje podstawy, podstawy, na których stoisz w wierze, są niezachwiane. Więc zauważ, co on tutaj robi.

Używa języka, który jest im bardzo, bardzo znajomy, aby ustanowić mocne stwierdzenie. Tak więc, jak przyjęliście Chrystusa Jezusa Pana, postępujcie i postępujcie w ten sposób. Uczyńcie to sposobem życia, który chcecie przyjąć.

I robiąc to, pomyśl o rolnictwie. I bądź w nim zakorzeniony. Jeśli to nie jest znajome, pomyśl o architekturze.

I bądź ugruntowany na solidnym fundamencie. A jeśli to nie wystarczy, pomyśl o prawnych rzeczach. Bądź ugruntowany, potwierdzony lub zatwierdzony w nim.

Innym sposobem na wyjaśnienie tego obrazu jest sposób, który przedstawię za kilka minut lub sekund. Ale nie chcę jako nauczyciel pomijać wyrażenia na końcu, jak cię uczono. Jak cię uczono, aby poradzić sobie z fałszywymi naukami, ważne jest, aby ludzkie procesy umysłowe były kształtowane i zmieniane.

I to wpływa na ich sposób życia. I tak tutaj nacisk jest przywracany nie tylko na wymiar poznawczy, który ciągle podkreślam w tej instrukcji, ale tak naprawdę teraz widzimy inny wymiar, który jest wyraźny, pedagogiczny. Jak cię uczono, miałeś to wiedzieć.

Jak cię uczono, miałeś być zakorzeniony, ugruntowany i ugruntowany w tym. Jeśli to działa dobrze, wyobraź sobie życie chrześcijańskie przeżywane z tego rodzaju obrazami. Teraz widzisz wyraźnie trzy wymiary.

I mówisz, jeśli to definiuje fundament, który ktoś ma w Chrystusie w Kolosach, czy wpływ fałszywych nauczycieli prowadzący do synkretycznych ram religijnych będzie miał jakąkolwiek przyczynę? Odpowiedź brzmi: nie, ponieważ nacisk zawsze był położony na Chrystusa. Chrystus powinien być tym, w którym mieszkasz, w którego wierzysz, przez którego zostałeś odkupiony. I on jest w rzeczywistości twoim modelem.

Otrzymaliście Go, chodźcie w Nim. Jak mówi James Dunn, tak jak was nauczono, potwierdza kopanie korzeni, kładzenie fundamentów, gwarantowanie i zapewnianie charakteru nauczania w zakładaniu nowego kościoła. Nauczanie nie było czymś dodatkowym ani mniej ważnym niż ewangelia.

To było podstawą i stanowiło nową wspólnotę wiary. Stąd przechodzimy do rozszerzenia oświadczenia o nauczaniu, a Paweł zacznie rozpakowywać od wersetu

18, od 8 do 15, przepraszam. I czytam, uważajcie, aby was kto nie wziął w niewolę przez filozofię i puste oszustwo, według podania ludzkiego, według żywiołów świata, a nie według Chrystusa.

Bo w nim mieszka cała pełnia boskości cielesnie, a wy zostaliście napełnieni w nim, który jest głową wszelkiej zwierzchności i władzy. W nim też zostaliście obrzezani obrzezaniem dokonany bez ręki, przez zrzucenie ciała cielesnego przez obrzezanie Chrystusa. Wiersz 12, zostaliście pogrzebani z nim w chrzcie, w którym też zostaliście wskrzeszeni z nim przez wiarę w potężne działanie Boga, który go wskrzesił z martwych.

A wy, którzy byliście umarli w waszych występkach i nieobrzezaniu ciała waszego, Bóg z nim związał życie, odpuściwszy nam wszystkie nasze występki przez wymazanie zapisu śmierci, który występował przeciwko nam z jego prawnymi wymaganiami. To jest odłożone; klęcząc na krzyżu, rozbroił zwierzchności i władze i wystawił je na jawną hańbę, triumfując nad nimi. W nim podoba mi się ten fragment.

Podoba mi się fragment, który pokazuje moc Boga i całkowity pokaz słabości mocy w tym, co uczynił Chrystus. Ale zanim przejdziemy dalej, zrobimy kilka obserwacji w tym fragmencie. Możesz zauważyć, że w tym fragmencie pojawia się główne ostrzeżenie, a także podjednostki.

Możesz również zauważyć, że w ostrzeżeniu jest bezpośrednio wezwanie do czujności, a słowo filozofia pojawia się w tym słowie, w tym konkretnym fragmencie. Właściwie to jest powód, dla którego, jeśli pamiętasz, we wstępie wspominałem, że istniały pewne filozofie. To głównie z powodu tego konkretnego wersetu i wzmianki o filozofii tutaj.

Zobaczysz, że ta filozofia zostanie rozpakowana w różnych formach. Zauważając, co dzieje się w tym fragmencie, możesz również zauważyć, że jest to wezwanie do czujności. Wezwanie do czujności w sposób, który faktycznie wymaga osobistej odpowiedzialności.

Greckie czasy i konstrukcja sugerują, że to jest to, co możesz zrobić sam. Z łaski Boga określimy to w ten sposób, chociaż Paweł nie mówi tego w tekście.

Mógłbyś to zrobić sam, i tego się od ciebie oczekuje. I oczekując tego od ciebie, chcesz zrozumieć naturę tej filozofii, o której tu mówimy. Całe to puste oszustwo, które się tu dzieje.

Źródło tego jest według ludzkiej tradycji. Nie jest od Boga i nie jest od Chrystusa. Treść jest według tego, co w greckich wyrażeniach nazywamy stoikia do Cosmo.

Przepraszam, że wtrącam grekę, żeby cię zirytować. Do tej pory powstrzymywałem się, żeby nie wtrącać żadnej greki do dyskusji. Ale dla twojego dobra użyjmy po prostu tego słowa, które tłumaczy się jako duch żywiołów.

I trzymaj się ducha elementarnego, ponieważ nawet czytanie, które miałem wcześniej, przetłumaczyło wyrażenie jako duch elementarny, ponieważ musimy być w stanie zrozumieć, co to jest. Jeśli masz cztery angielskie Biblie i czytasz je, zobaczysz, że nie tłumaczą tego słowa w ten sam sposób. Po tym Paweł faktycznie podkreśli główny punkt, który próbuje podkreślić.

Ta filozofia, sedno sprawy, nie pochodzi od Chrystusa. Nie pochodzi od Chrystusa. Musi pochodzić od Chrystusa.

Ale to wszystko nie jest od Chrystusa. Wróćmy więc i przyjrzyjmy się, czym jest to wyrażenie. Te greckie wyrażenia, które czasami mówią wszyscy ci akademicy, a ty nawet nie wiesz, co się dzieje, brzmią dla ciebie po grecku. Ale spróbujmy zrozumieć, co się dzieje i dlaczego możesz mieć różne tłumaczenia w Bibliach, których używasz.

To wyrażenie może w rzeczywistości oznaczać lub odnosić się do elementów lub podstawowych zasad nauk religijnych. Tak więc niektórzy będą je tłumaczyć, aby nieść ten sens. Po drugie, może ono również nieść sens elementarnej części świata materialnego w starożytnym greckim kosmologicznym lub światopoglądzie.

To będzie obejmować takie rzeczy jak woda, powietrze i ogień. I tak naprawdę ci, którzy nie czują się zbyt komfortowo rozmawiając o mocach duchowych, demonach i tym wszystkim, są bardziej skłonni skłaniać się ku jednemu z tych dwóch tłumaczeń. Tłumaczenie, które znajdziesz wśród niektórych ostatnich tłumaczeń, odnosi się do tych żywiołów w kategoriach mocy duchowych.

Ważnym głosem w tej dyskusji jest wspomniany wcześniej uczonec, którego zrozumienie celu Listu do Kolosan jest teraz tym, co wszyscy uważamy za najlepsze wyjaśnienie tego, co dzieje się w teście. Nazywa się Clint Arnold i wykłada na Uniwersytecie Biola. Clint twierdzi, że wyrażenie to należy najlepiej zrozumieć na podstawie starożytnej literatury, którą dokładnie studiuje, oraz wszystkich dowodów, które gromadzi w odniesieniu do tego konkretnego wyrażenia; najlepszym sposobem na jego zrozumienie jest pojmowanie go jako czegoś, co ma w sobie składnik bytu duchowego. Innymi słowy, nauki tych czterech nauczycieli pochodzą z ludzkiej tradycji, a ich nauki są również zgodne ze złą działalnością duchową jakiegoś rodzaju i wyraźnie nie pochodzą od Chrystusa.

Próbując wyjaśnić to słowo, Clint pisze, że stoichia jest używane w odniesieniu do istot duchowych w perskich testach religijnych, papirusach magicka, testach astrologicznych i niektórych dokumentach żydowskich. Słowo to stanowi zatem kolejny termin w rezerwarze terminologii Pawła odnoszący się do mocy ciemności w

Liście do Kolosan, wraz z księstwami, mocami, władzami i tronami. Podstawowym punktem nauczania Pawła jest to, że niebezpieczne nauczanie w Kolosach ma demoniczne korzenie.

Inny kolega, który uczy w Wheaton, doda, że większość starożytnych ludzi nie rozróżniała świata materialnego i duchowego w sposób, w jaki my robimy to dzisiaj. Ciała niebieskie, w szczególności, są regularnie kojarzone lub nawet identyfikowane z istotami duchowymi. Dlatego wielu komentatorów mówi w Kolosach o duchach astralnych. Jeśli rozumiesz, co się tu dzieje, lub jeśli trzymasz się tej myśli, to gdy dojdziemy do Listu do Efezjan, niektóre rzeczy staną się łatwiejsze, ponieważ List do Efezjan przedstawi podobny argument do tego, że życie przed Chrystusem jest w rzeczywistości życiem, na które wpływa świat bez Chrystusa, złe duchowe moce świata i pragnienia ciała.

Efezjanie umieszczą niektóre z tych ludzkich światowych komponentów i wstawią jakąś złą duchową aktywność właśnie tam w Efezjan 2, wersety 1 do 3, w sposób, w jaki widzimy rozgrywający się tutaj w Kolosach. Jeśli rozumiesz te ramy, to zacznijmy ponownie przyglądać się temu testowi, wersety 8 do 15. Zaczynasz zdawać sobie sprawę z większą jasnością, że doszedłeś do pełni życia w Nim, to jest w Chrystusie, w którym mieszka pełnia Boga.

Więc kościół nie będzie musiał się o nic martwić. Po drugie, zdasz sobie sprawę, że Chrystus jest głową. W niektórych tłumaczeniach Chrystus jest głową jest ujęte w tym samym wersie, jakby brzmiało to tak, jakby był głową wszystkich praw i autorytetów, co czyni go głową nad nimi.

Ale jeśli przetłumaczysz te słowa na zasady i autorytety w kategoriach władców i autorytetów, to on mówi, że Chrystus jest w rzeczywistości ponad wszystkimi tymi zwierzchnościami i mocami. Więc głowa tam niekoniecznie jest pierwsza w kolejce lub pierwsza wśród równych lub ta, która jest wybitna, ale ta, która ma zwierzchnictwo i kontroluje je wszystkie. Ma moc, aby je podporządkować sobie.

To w Chrystusie zostaliście obrzezani, werset 11. Więc, możesz zauważyć, że Chrystus jest we wszystkim i czymkolwiek, w centrum tak wielu rzeczy tutaj. Ale zatrzymajmy się i pomyślmy o tym słowie, obrzezanie.

Co to znaczy? I może powinienem przeczytać werset 11. W nim też zostaliście obrzezani obrzezaniem dokonany bez użycia rąk, przez zrzucenie ciała cielesnego, przez obrzezanie Chrystusowe, będąc pogrzebani z nim w chrzcie, w którym też zostaliście wskrzeszeni z nim przez wiarę w potężne działanie Boga, który go wskrzesił z martwych. Co oznacza tutaj obrzezanie? Obrzezanie ma tak wiele znaczeń w tak wielu miejscach w Biblii i wiesz, że gdy myślimy o obrzezaniu, jedną z pierwszych rzeczy, która prawdopodobnie przychodzi na myśl, jest obrzezanie dokonane ręką.

Ale wiemy też, że w tym tekście wyraźnie stwierdzono, że nie odnosi się to do obrzezania dokonanego ręką. Więc co się tu dzieje? Cóż, możesz to przeczytać i powiedzieć, że może to odnosić się do obrzezania w kontekście nawrócenia chrześcijańskiego. Czy to jest to? Czy to obrzezanie Chrystusa, nawrócenie chrześcijańskie? Niektórzy komentatorzy będą argumentować za tym.

Czy odnosi się do chrztu lub obrzezania jako rytuału przymierza? Kontekst nie wydaje się tego jasno wyjaśniać. Jest to więc jeden z najmniej prawdopodobnych sposobów odczytania tekstu. Najbardziej prawdopodobnym sposobem odczytania obrzezania w tym konkretnym teście, jak zgodziłaby się większość ostatnich komentatorów, jest postrzeżenie go jako metafory cierpienia i śmierci Chrystusa.

więc masz na myśli cierpienie i śmierć Chrystusa, to spójrzmy ponownie na tekst, który mówi: W nim, w Chrystusie również zostaliśmy obrzezani obrzezaniem dokonanym bez ręki, przez zrzucenie ciała cielesnego przez obrzezanie Chrystusowe, będąc pogrzebani z nim w chrzcie, w którym też zostaliście z nim wskrzeszeni przez wiarę w moc Boga, który go wskrzesił z martwych. Jest bardzo, bardzo łatwo, jak znajdujemy wśród późniejszych komentatorów, odczytać chrzest z powrotem w teście. Ale gramatyka wydaje się być niezręczna, jeśli zrobisz obrzezanie chrztem i przeczytasz jako takie.

Ale jeśli widzisz to bardziej w formie cierpienia, jakiejś formy utożsamiania się z Chrystusem, wtedy zaczyna to mieć sens. Patrząc na to napomnienie Chrystusa, Paweł podkreśla fakt, że w Chrystusie ci, którzy umarli w upadkach, zostają ożywieni — werset 13.

Być może interesującą cechą, którą możesz zauważyć w tym teście, jeśli patrzysz na ten test tuż przed sobą, jest coś, co zauważysz. A jeśli nie masz nic przeciwko, możesz się zatrzymać i uważnie przyjrzeć swojej Biblii. Zobaczysz, że to, co wydarzyło się z Chrystusem fizycznie, jest opisywane w analogicznych terminach do tego, co dzieje się z wierzącymi duchowo.

Chrystus umarł. Wierzący byli martwi w swoich grzechach i przewinieniach. Moc Boża wskrzesiła go z martwych.

Bóg podnosi tych wierzących ze stanu śmierci w upadkach, aby byli z Chrystusem. Paweł podkreśla w Chrystusie. W Chrystusie chrześcijanie osiągnęli coś.

I tak naprawdę, to co są winni Bogu zostało anulowane. Nie wiem ile masz długów z czasów studenckich. Nie wiem ile jesteś winien na hipotece, tak jak ja.

I nie wiem, jak bardzo martwisz się tym, co jesteś winien i jak to może mocno ciążyć na twojej głowie, a czasem stawia cię w sytuacji, w której masz tendencję do

kompromisu w kwestii niektórych swoich przekonań, aby móc zaspokoić niektóre z tych potrzeb. Paweł mówi, że w Chrystusie dług jest anulowany. Jest przebaczony.

Nie jesteś już nic winien. Możesz mieć spokój ducha. Nie poddawaj się oszustwom wokół ciebie.

Dalej wskazuje, że w rzeczywistości siły, które są odpowiedzialne, mam na myśli złe siły duchowe, które są odpowiedzialne za powodowanie wszelkiego rodzaju problemów, zostały rozbrojone. I spójrz na obraz. To tak piękny obraz.

Po pierwsze, od wersetu 14, przez anulowanie zapisu długów, które stały przeciwko nam z każdym prawnym żądaniem, to jest IOU, anulowawszy to. To odłożył, przybijając je do krzyża. Werset 15, rozbroił zwierzchności i władze i wystawił je na jawny wstyd, triumfując nad nimi w nim.

Obraz jest taki. Pomyśl o potężnej postaci. Pomyśl o Goliacie, który jest może czymś więcej niż Goliat, o którym myślisz w Biblii, ale który jest również przerażający, który jest zastraszający, mam na myśli, który sprawia, że po prostu się kurczysz.

I pomyśl o potężnej postaci zwanej Chrystusem, która przychodzi i przychodzi w mocy Boga, rozbraja tę potężną postać, sprowadza ją do niczego, a następnie czyni z niej publiczne widowisko. Obraz, który się dzieje, jest doskonałym obrazem tego, co wydarzyło się w starożytnym świecie, kiedy toczono bitwy, wygrywano bitwy i wracano do domu. Zwykle, kiedy wygrywają bitwy i są w stanie pojmać króla lub dowódcę wojskowego, przychodzą triumfalnie, paradują ze swoimi łupami i jeńcami, przechodzą przez swoje ulice i maszerują.

To wielki znak zwycięstwa dla tych, którzy wygrali bitwę. To także wielki znak upokorzenia dla tych, którzy przegrali bitwę, ponieważ ich najsilniejsi pod względem przywództwa w wojnie są teraz w rękach ich wrogów. Tutaj widzimy, że Paweł mówi, że rozbroił władców i władze i wystawił ich na publiczny wstyd, triumfując nad nimi w nim.

Innymi słowy, jeśli mieszkasz w Kolosach, możesz pomyśleć o bogu Demeter. Możesz nawet pomyśleć o Asklepiosie, bogu uzdrawiania, którego świątynia, jak wiemy, była tam obecna. Możesz pomyśleć o innych grupach religijnych i zdasz sobie sprawę, że wszystkie te wpływy faktycznie tam są i bardzo łatwo jest poddać się ich wpływowi.

Paweł mówi, poczekaj chwilę, jakkolwiek moc uważają, że mają w porównaniu do Chrystusa, nie są aż tak potężni. Dlatego też, zachowaj swoją pozycję w Chrystusie. Podoba mi się, jak Moore to ujmie w odniesieniu do anulowanego długu.

Pisze, że pierwszy obraz słowny Pawła przedstawia dokument, w którym wszyscy ludzie podpisali IOU, w którym ślubujemy całkowitą wierność Bogu. Nasze grzechy są

ostatecznym dowodem, że nie okazaliśmy Bogu tej wierności. A zatem to jest przeciwko nam i potępia nas.

Ale Bóg wziął ten dokument i wyczyścił go. Rzeczywiście, całkowicie go usunął z obrazu. W rzeczywistości uczynił to w drugim słowie, które podkreśla zarówno kompletność usunięcia, jak i środki, za pomocą których zostało ono dokonane.

Przybił go do krzyża. To nie jest tajny dokument. To cholernie poważna sprawa.

Więc jeśli tak jest, jak bardzo podobałoby ci się czytanie tych słów? A wy, którzy byliście umarli w waszych występkach i nieobrzezaniu waszego ciała, Bóg uczynił życie razem z nim — odpuściwszy nam wszystkie nasze występki i doradzając nam w sprawie zapisu długu, który stał przeciwko nam z jego prawnymi wymaganiami. On to odłożył, przybijając go do krzyża.

Rozbroił władców i władze i zawstydził ich publicznie, triumfując nad nimi w sobie. Teraz, gdy to rozumiesz, czy ktoś zaoferuje ci cokolwiek innego poza Chrystusem, aby znaleźć poczucie bezpieczeństwa, pokoju i dobrobytu w twoim życiu, czy ustąpisz? To jest dokładnie to, co Paweł robi tutaj: zachęca kościół do zachowania nienaruszonej wiary w Chrystusa i do życia, które będzie Go chwalić. W wersetach 16 i 19 zaczynamy dostrzegać interesujący wzór.

Dlatego pisze, na podstawie tego, co powiedziałem wcześniej, niech nikt cię nie osądza. Teraz, to jest w twojej mocy. I zobaczysz, że od tego momentu, on faktycznie odwróci krzywą i powie, od wersetu 16, nie powinieneś pozwolić, aby ktokolwiek cię osądzał.

W wersecie 18 mówi, że nie powinieneś pozwolić nikomu cię zdyskwalifikować. A gdy będziesz schodził, nadal będzie ci mówił, że powinieneś upewnić się, że nikt cię nie powstrzyma. To jest w twojej mocy, ponieważ dano ci zasoby.

Tutaj, co znajdujemy od początku drugiego rozdziału, Paweł jasno stwierdził, że skoro przyjęli Chrystusa Jezusa, Pana, powinni w Nim chodzić. Chodzenie w Nim wymaga bycia zakorzenionym, ugruntowanym i mocno osadzonym w Nim. W konsekwencji, życie, które ma być prowadzone w Chrystusie, musi być życiem, które nie poddaje się wszystkim tym oszustwom, które pochodzą od istot ludzkich lub ludzkich tradycji, lub które pochodzą z ducha żywiołów.

Dlaczego? Ponieważ nie są w Chrystusie. W związku z tym Paweł przedstawi sprawę i jasno ustali, co stało się z Chrystusem. Tak, w Chrystusie wróg został pokonany.

Rzeczy, które powinny nas prowadzić inaczej, nie mają nad nami władzy. Dlatego możemy zachować koncentrację i wierzyć tylko w niego. Do tej pory w tym wykładzie omówiliśmy wprowadzenie, rozdział pierwszy.

W rozdziale drugim zwróciłem waszą uwagę na kwestię w nauce dotyczącą rozdziału drugiego, wersetów od pierwszego do piątego. Przypomniałem wam również, że sednem sprawy w Liście do Kolosan jest rozdział drugi, wersety szósty i siódmy. Następnie omówiliśmy wersety od ósmego do piętnastego, gdzie faktycznie widzimy rozszerzenie tego stwierdzenia tezy, ugruntowując wiarę Kościoła.

Kiedy wrócimy w następnym rozdziale, przypomnę wam tym razem o osobistej odpowiedzialności, teraz, gdy wiedzą, co wiedzą, wiedzą, czego ich nauczono i wiedzą, w co uwierzyli. I co jest od nich wymagane, aby się opierali, biorąc pod uwagę zasoby, które im dano. Mam nadzieję, że podoba wam się wykład biblijny na temat listów więziennych.

Jest więcej ekscytujących rzeczy do zrobienia. Więc kontynuuj naukę z nami.
Dziękuję.

To jest dr Dan Darko w jego serii wykładów na temat Prison Epistles. To jest sesja 4, The Heart of the Matter, Colossians 2.